

enig onderwijs in de grammatika van de moedertaal genoten tot ik op de universiteit kwam." Ik zou ook uit eigen ervaring en waarnemingen kunnen spreken.

214 Bv. „Holtvast”; zie aant. 33.

215 Ik herinner mij een eindexamenopstel met 70 maal *je* in naar schatting 60 regels wijd en groot schrift, waarvoor de leeraar enthousiast een 10 toekende; en een ander, waarin ruwe en vulgaire taal met bravo's en dergelijke juichende uitroepen werd begeleid. Vanwege de natuurlijkheid. De spel- en vormfouten, die een ommegang opleverde, gingen alle voorstelling te boven. Jaren lang zond ik lijsten van het grofste naar Den Haag, tot ik er eindelijk evenzeer genoeg van kreeg, als de ontvanger waarschijnlijk reeds lang had. Bereikten ook in alle examenverslagen de klachten niet het hoogtepunt, waar het ging over de Moedertaal?

216 In 1912 verklaarde Kollewijn zelf, dat hij er zeer tegen zou zijn, als men „de Vereenvoudigde” zou willen „invoeren bij dekreet”. Opdringen zou hij „verkrachting van vrijheid” achten. *Kritiek op Staatskommissie I* 76. — In 1926 (Stelling XIX van zijn proefschrift) verdedigde Royen nog: „Het Departement van Onderwijs is o.m. ten enenmale onbevoegd, om over vraagstukken de nederlandsche taal rakende te oordelen.” Thans trekt Royen met den minister van Onderwijs tezamen er op uit, om diens regeling aan te prijzen (met stille reserve tegen de *n-rest*) en voor zijn zoogenaamden „spellingvrede” te pleiten. Zal zijn loon de gulle streep door de hatelijke uitzondering zijn? En het toestaan van *der Bond, der Raad*, als terdege algemeen beschaafd, of wel een streng verbod van *der*? (zie aant. 189). Of zal Marchant nog een allerlaatste bokspartij ten beste geven, nu tegen een weerbarstigen medestrijder en adviseur, en daarin ook weer de baas blijken? Misschien komt dan ten langen leste toch nog de *onmisbare geslachtsregeling*, oud of nieuw, te voorschijn. Maar De Vooy heeft zoo pas (Dec.) nog weer eens in een vliegend blaadje, *De bezwaren... weerlegd*, medegedeeld, dat de minister de wijziging aan gaande de buigings-*n* „tegen eigen beter inzicht” aanbracht. Ook hebben wij wellicht nog kunststukken op heel ander gebied van den monterenden minister te verwachten; hij verklaarde immers in Juni laatstleden reeds, dat hij „op andere wijze zijn naam kon vereeuwigen” dan door een spelling-Marchant. Men houdt zijn hart vast; deze eene manier lijkt ons toch al volkomen genoeg. *Handd. a.v. II* 2182.

217 *Handd. a.v. II* 2147.